

TIESAS SPRIEDUMS

(virspalāta)

2004. gada 12. oktobrī

lietā C-313/02 Nicole Wippel pret Peek & Cloppenburg GmbH & Co. KG ⁽¹⁾

(Direktīva 97/81/EK — Direktīva 76/207/EEK — Sociālā politika — Vienlīdzīga attieksme pret nepilna un pilna darba laika darba ņēmējiem — Vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm — Darba laika ilgums un darba laika organizācija)

(2004/C 300/21)

(tiesvedības valoda - vācu)

(pagaidu tulkojums - galīgais tulkojums tiks publicēts "Tiesas Judikatūras Krājumā")

Lietā C-313/02 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Oberster Gerichtshof (Austrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2002. gada 8. augustā un kas Tiesā reģistrēts 2002. gada 5. septembrī, tiesvedībā Nicole Wippel pret Peek & Cloppenburg GmbH & Co. KG, Tiesa (virspalāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs V. Skouris, palātas priekšsēdētāji P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta un K. Lenaerts, tiesneši J.-P. Puissochet, R. Schintgen, F. Macken (referente), J. N. Cunha Rodrigues un K. Schiemann, ģenerālvokāte J. Kokott, sekretāre galvenā administratore M.-F. Contet, 2004. gada 12. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) Padomes 1976. gada 9. februāra Direktīva 76/207/EEK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darbu, profesionālās izglītības un izaugsmes iespējām un darba apstākļiem, ir piemērojama attiecībā uz darba ņēmēju, kuram, kā tas ir pamata prāvā, ir darba līgums, kas nosaka, ka darba laika ilgums un darba laiks ir atkarīgi no veicamā darba daudzuma un tiek noteikti no gadījuma uz gadījumu, pusēm vienojoties.

Arī Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīvai 97/81/EK pievienotais pamatnolīgums par nepilna darba laika darbu, ko noslēgušas UNICE, CEEP un EAK, ir piemērojams attiecībā uz šādu darba ņēmēju, ja:

- viņam ir darba līgums vai darba attiecības, kā to nosaka tiesību akti, koplīgums vai prakse, kura ir spēkā dalībvalstī;
- viņš ir darbinieks, kura parastais darba laiks nedēļā vai vidēji kādā laikposmā, kas nepārsniedz vienu gadu, ir mazāks par salīdzināmā pilna darba laika darba ņēmēja parasto darba laiku minētā pamatnolīguma 3. klauzulas 2. punkta izpratnē; un
- attiecībā uz nepilna darba laika darba ņēmējiem, kuru darbam ir gadījuma raksturs, dalībvalsts nav saskaņā ar šī paša

pamatnolīguma 2. klauzulas 2. punktu pilnīgi vai daļēji izslēgusi šos darba ņēmējus no šī nolīguma noteikumu sniegtajām priekšrocībām.

2) Direktīvai 97/81 pievienotā pamatnolīguma 4. klauzula un Direktīvas 76/207 2. panta 1. punkts un 5. panta 1. punkts jāinterpretē tādējādi, ka:

- tie neizslēdz noteikumus, kā Arbeitszeitgesetz (Likums par darba laiku) 3. pants, kas nosaka maksimālo darba laiku parasti 40 stundas nedēļā un 8 stundas dienā un kas tādējādi reglamentē arī maksimālo darba laika ilgumu un darba laika organizāciju attiecībā gan uz pilna, gan uz nepilna darba laika darba ņēmējiem;
- ka apstākļos, kad uzņēmuma visu pārējo darba ņēmēju darba līgumi nosaka nedēļas darba laika ilgumu un darba organizāciju, tie neizslēdz šī paša uzņēmuma darbinieku nepilna darba laika darba līgumu, kāds tas ir pamata prāvā, saskaņā ar kuru nedēļas darba laika darba ilgums un darba laika organizācija nav noteikti, bet ir atkarīgi no veicamā darba daudzuma un tiek noteikti no gadījuma uz gadījumu, kur attiecīgajiem darba ņēmējiem ir izvēle piekrist vai noraidīt šo darbu.

⁽¹⁾ OV C 289, 23.11.2002.

TIESAS SPRIEDUMS

(trešā palāta)

2004. gada 12. oktobrī

lietā C-328/02 Eiropas Kopienu Komisija pret Grieķijas Republiku ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Lauksaimniecība — Regula (EEK) Nr. 3508/92 — Integrēta administrācijas un kontroles sistēma konkrētām Kopienas atbalsta shēmām)

(2004/C 300/22)

(tiesvedības valoda - grieķu)

Lietā C-328/02 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2002. gada 18. septembrī cēla Eiropas Kopienu Komisija (pārstāve M. Condou-Durande) pret Grieķijas Republiku (pārstāvji - V. Kontolimos un I. Chalkias), Tiesa (trešā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Rosas, tiesnesis J.-P. Puissochet, tiesnese F. Macken (referente), tiesneši J. Malenovský un U. Löhms, ģenerālvokāts P. Léger, sekretāre L. Hewlett, galvenā administratore, 2004. gada 12. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 1992. gada 27. novembra Regulas (EEK) Nr. 3508/92, ar ko izveido integrētu administrācijas un kontroles sistēmu konkrētām Kopienas atbalsta shēmām, 2. panta a) un e) punktus, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī Regula;
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) Eiropas Kopienu Komisija un Grieķijas Republika sedz savus izdevumus pašas.

(¹) OV C 261, 26.10.2002.

TIESAS SPRIEDUMS

(pirmā palāta)

2004. gada 14. oktobra

lietā C-336/02 (Landgericht Düsseldorf lūgums saņemt prejudiciālu nolēmumu) Saatgut-Treuhandverwaltungsgesellschaft mbH pret Brangewitz GmbH (¹)

(Augu šķirnes — Aizsardzības režīms — Regulas (EK) Nr. 2100/94 14. panta 3. punkts un Regulas (EK) Nr. 1768/95 9. pants — Ievāktā produkta izmantošana, ko veic lauksaimnieki — Apstrādātāji — Pienākums sniegt informāciju Kopienas aizsardzības īpašniekam)

(2004/C 300/23)

(tiesvedības valoda - vācu)

(pagaidu tulkojums - galīgais tulkojums tiks publicēts "Tiesas Judikatūras Krājuma")

Lietā C-336/02 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Landgericht Düsseldorf (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2002. gada 8. augustā un kas Tiesā reģistrēts 2002. gada 23. septembrī tiesvedībā Saatgut-Treuhandverwaltungsgesellschaft mbH pret Brangewitz GmbH, Tiesa (pirmā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Jann, tiesneši A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts un S. von Bahr (referents), ģenerālvokāts D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretāre M. Múgica Arzamendi, galvenā administratore, 2004. gada 14. oktobrī ir pasludinājusī spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) saistītie Padomes 1994. gada 27. jūlija Regulas (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību 14. panta 3. punkta sestā ievilkuma un Komisijas 1995. gada 24. jūlija Regulas Nr. 1768/95, ar ko īsteno noteikumus par izņēmumu lauksaimniecībā, kas paredzēts 14. panta 3. punktā Padomes Regulā (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību, 9. panta noteikumi nav interpretējami tādā nozīmē, ka tie

īpašniekam, uz ko attiecas Kopienas augu šķirņu aizsardzība, paredz iespēju no apstrādātāja pieprasīt minētajos noteikumos noteikto informāciju, ja viņa rīcībā nav norādes uz to, ka apstrādātājs ir apstrādājis vai gatavojas apstrādāt ievāktu produktu, ko lauksaimnieki ieguvuši, audzēšanas nolūkos stādot īpašnieka, kas bauda šo aizsardzību, tās šķirnes pavairojamo materiālu, kura nav šķirnes hibrīds vai sintētiska šķirne, attiecībā uz Regulas Nr. 2100/94 14. panta 2. punktā minētajām lauksaimniecības augu sugām;

- 2) saistītie Regulas Nr. 2100/94 14. panta 3. punkta sestā ievilkuma un Regulas Nr. 1768/95 9. panta noteikumi ir interpretējami tādejādi, ka, ja īpašnieka rīcībā ir norādes uz to, ka apstrādātājs ir apstrādājis vai gatavojas apstrādāt ievāktu produktu, ko lauksaimnieks iegūvis, audzēšanas nolūkos stādot tās īpašnieka, uz ko attiecas Kopienas augu šķirņu aizsardzība, šķirnes, kas nav šķirnes hibrīds vai sintētiska šķirne un kas ir viena no Regulas Nr. 2100/94 14. panta 2. punktā minētajām lauksaimniecības augu sugām, pavairojamo materiālu, apstrādātājam ir jāsniedz viņam būtiska informācija ne tikai par lauksaimniekiem, par kuriem īpašnieka rīcībā ir norādes, ka apstrādātājs ir veicis vai gatavojas veikt minēto apstrādi, bet arī par visiem citiem lauksaimniekiem, kuru vajadzībām viņš ir veicis vai gatavojas apstrādāt ievāktu produktu, kas iegūts, stādot attiecīgās šķirnes pavairojamo materiālu, ja apstrādātājam par attiecīgo šķirni ir ticis paziņots vai kā citādi darīts zināms.

(¹) OV C 289, 23.11.2002.

TIESAS SPRIEDUMS

(pirmā palāta)

2004. gada 14. oktobrī

lietā C-340/02 Eiropas Kopienu Komisija pret Francijas Republiku (¹)

(Dalībvalsts pienākumu neizpilde — Direktīva 92/50/EEK — Procedūra valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanai — Atbalsta sniegšana attīrīšanas stacijas projekta vadībā — Ideju projekta konkursa uzvarētāja (izraudzīšana), nepublicējot EKOV paziņojumu par līguma piešķiršanu (paziņojumu par iepirkumu))

(2004/C 300/24)

(tiesvedības valoda - franču)

(pagaidu tulkojums - galīgais tulkojums tiks publicēts "Tiesas Judikatūras Krājuma")

Lietā C-340/02 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2002. gada 24. septembrī